

گزارشی از جلسه سخنرانی فرخ نگهدار و یکی از اعضای شورای مرکزی سازمان اکثریت در برلین

رهبری سازمان اکثریت، سیاسی است؟

۱.۱. شهزاد

=====

روز ۳۰ تیرماه، جلسه ای با حضور فرخ نگهدار و یکی از اعضای شورای مرکزی سازمان اکثریت، بنام "مجتبی" در شهر برلین آلمان و بمنظور تشریح دیدگاه‌ها و نظرات موجود در رهبری این سازمان، پیرامون تحولات و رویدادهای اخیر ایران، برای اعضای سازمان و دیگر علاقمندان مسائل جاری در سازمان اکثریت تشکیل شد.

این جلسه، در ابتدا قرار بود تنها با شرکت فرخ نگهدار تشکیل شود تا اختلاف نظرات خودش را با شورای مرکزی سازمان در مورد شرکت و یا عدم شرکت در انتخابات اخیر ریاست جمهوری در ایران تشریح کند، اما به صلاحدید برگزارکنندگان جلسه و خود فرخ نگهدار، جلسه مذکور با شرکت عضو دیگر شورای رهبری سازمان "مجتبی" تشکیل شد. بدین ترتیب حاضران در این جلسه، توانستند با دیدگاه‌های مختلف، از زبان دارندگان این دیدگاه‌ها آشنا شوند و سپس در مقام مقایسه برآیند. در این جلسه سوالات زیادی طرح شد و هر دو عضو شورای رهبری سازمان، از دیدگاه خود به پاسخگونی پرداختند.

نگهدار در سخنرانی خود، بعد از تحلیلی از اوضاع ایران و نیروهای فعال در داخل و خارج کشور، بر ضرورت نهادینه شدن دموکراسی در ایران تاکید کرد و تصریح کرد، که این امر اسباب و وسایل خود را می‌خواهد، تا دموکراسی ناشی از هر تحولی در ایران، بعد از مدتی با شکست روبرو نشود و جامعه به عقب بازگردانده نشود. او در این مورد از انقلاب بهمن ۵۷ و سیر و سرگذشت آن تا لحظه کنونی، بعنوان مثال یاد کرد. اسباب و وسایل پاسداری از دموکراسی را، نگهدار احزاب، سندیکاها، سازمان‌های مستقل مذهبی و شوراهای محلی نام برد.

نگهدار، در قسمت دوم سخنرانی خود، به بحث‌های مربوط به انتخابات ریاست جمهوری، در درون سازمان اکثریت پرداخت و نظرات خودش را در این زمینه بیان داشت. او تاکید کرد، که موافق شرکت در انتخابات بوده و طی نامه‌ای به شورای مرکزی دلائل خود را در این زمینه برشمرده است. (این نظرات طی نامه‌ای در نشریه "کار" و سپس بخش‌هایی از آن در "راه توده" منتشر شد)

مطالبی که فرخ نگهدار پیرامون نظراتش پیرامون ضرورت شرکت در انتخابات ریاست جمهوری، هیچ نکته تازه‌ای اضافه بر آنچه در "کار" چاپ شد نداشت، مگر آنچه که درباره شورای مرکزی سازمان بر زبان آورد. او گفت، که «شورای مرکزی سازمان، در حال حاضر، اساسا سیاسی نیست و از جریان‌های سیاسی داخل کشور دور است» او تصریح کرد، که «اعضای شورای مرکزی سازمان عمدتا سرگرم کارهای روزانه و حتی معیشتی خویشند و تنها در مواقعی که جلسات شورا تشکیل می‌شوند، در مورد مسائل به بحث می‌نشینند؛ آنهم بدون آنکه آمادگی قبلی پیرامون مسائل مورد بحث داشته باشند. این بی‌خبری درباره مسائل ایران، البته محسوس‌تر است، چرا که اگر غیر از این بود، کار به تحریم انتخابات نمی‌کشید. اگر رفقای شورای مرکزی، حتی یک هفته قبل از شروع رای‌گیری با داخل کشور تماس می‌گرفتند و در جریان وقایع روز قرار می‌گرفتند، به یقین در مورد تحریم انتخابات تجدید نظر می‌کردند» فرخ نگهدار همچنین تاکید کرد: «این رفتار تا آنجا از اوضاع داخل کشور فاصله دارد، که حتی نظرات کسانی که با آنها تماس دارند را نیز نمی‌دانند» نگهدار سپس، بعنوان راه چاره‌ای برای تغییر این وضع در رهبری سازمان اکثریت، خواستار آن شد که کسانی در رهبری سازمان قرار گیرند که بصورت حرفه‌ای کار سیاسی کنند. او تاکید کرد که در سازمان اکثریت چنین توانی وجود دارد. نگهدار، حتی تاکید کرد: «البته اکثریت رفقای ما در خارج از کشور، با عدم شرکت در انتخابات و رای‌گیری موافق بودند و اگر همین امروز هم از رفقای ما در خارج نظر بخواهند، حتما به تحریم رای خواهند داد، و این

نیست مگر دور بودن سازمان و رفقای ما از ایران و اوضاع داخل کشور، که باید فکری برای آن کرد.»

نگهدار در سخنرانی خود و در پاسخ به کسانی که در جلسه سخنرانی او شرکت کرده بودند، شعار محوری را "مبارزه با ولایت فقیه" اعلام داشت، اما نکفت، که این ولایت فقیه امروز حامی و سخنگوی کدام اقتدار و طبقات اجتماعی است. او همچنین در این جلسه، کوچکترین اشاره‌ای به نقش بازار و حزب آن "موتلفه اسلامی" در جمهوری اسلامی و شکست عظیم آن در دو انتخابات اخیر مجلس پنجم و ریاست جمهوری نکرد و به همین دلیل تحلیل او از اوضاع داخل کشور، عمدتا به کلی گویی انجامید!

نظرات رسمی سازمان

در مقابل نظرات فرخ نگهدار، نظرات "مجتبی"، بعنوان عضو ارشد رهبری سازمان قرار داشت، که واقعا موجب حیرت بسیاری از حاضران در جلسه شد، که انتظاری بیش از این از رهبری سازمان اکثریت نداشتند. حرف‌های او در واقع تکرار همان مطالبی بود که در تمام دوران پیش و پس از انتخابات در کیهان لندن و نشریه "نامه مردم" با جمله‌بندی‌های متفاوت تکرار شده است. از جمله نظرات او، که تعجب همگان را برانگیخت این بود: «ما هیچ فرقی بین خاتمی و ناطق نوری نمی‌بینیم» و یا اینکه: «این انتخابات غیر دموکراتیک بود، چرا که از ۲۷۵ نفر کاندیدا فقط چهار نفر خودی را شورای نگهبان قبول کرد. اگر خاتمی یا دیگران فرق داشت، باید به این عمل شورای نگهبان اعتراض می‌کرد و با صراحت بیان می‌کرد که ولایت فقیه را قبول ندارد و در مقابل ولی فقیه جبهه می‌گرفت و برنامه‌های اپوزیسیون را مطرح می‌کرد». "مجتبی" درباره ۲۰ میلیون رای داده شده به خاتمی و مقاومتی که مردم در برابر روحانیت حکومتی و بازاریهای غارتگر از خود نشان دادند، گفت: «حالا یک اتفاقی در ایران افتاده است! چه خبر است؟»

بعد از پایان سخنرانی‌ها و پرسش و پاسخ‌ها، برخی از شرکت کنندگان در جلسه، که عمدتا از رفقای سازمان اکثریت بودند، نظرات خود را بصورت مستقل بیان داشتند. از جمله نظرات بیان شده، این بود، که سازمان باید یک کاندیدای مستقل را در داخل کشور معرفی می‌کرد، اگر چه به قیمت جان او تمام می‌شد! و یا اینکه سازمان باید از دکتر پیمان حمایت می‌کرد و در صورت رد صلاحیت او از طرف شورای نگهبان، به خاتمی رای می‌داد.

بصورت بسیار کوتاه، به برخی دیدگاه‌ها و نظرات پراکنده و متناقض "مجتبی" در این جلسه اشاره می‌کنم:

- «خاتمی بیاید نظرات اپوزیسیون خارج را بصورت مادی درآورد!»
- «برای ما دموکراسی محور است. هرکس از دموکراسی طرفداری می‌کند باید مورد حمایت باشد.»
- «ما نباید انتخابات را تحریم می‌کردیم، نباید هم به خاتمی رای می‌دادیم. تحریم باید در صورتی اعلام می‌شد که فقط ناطق نوری کاندید بود.»

در مقابل این سوال که شرکت اعضای سازمان در داخل کشور، در انتخابات و قبول نکردن شعار "تحریم" آیا به معنای آن نیست که صلاحیت رهبری سازمان زیر علامت سوال است؟ "مجتبی" پاسخ داد:

- «خب، در عوض رفقای خارج موافق تحریم بودند و این یعنی آنکه همه اعضای سازمان مخالف نظر شورای مرکزی نبودند»

در خاتمه این گزارش، اگر اشاره نکنم، که نگهدار در سخنرانی خود اشاراتی منصفانه به سیاست حزب توده ایران و بویژه دبیر اول حزب، در دوران پس از پیروزی انقلاب داشت، حق مطلب را درباره این جلسه ادا نکرده‌ام. همچنان که اگر نویسم که هر دو سخنران، با آنکه در حاشیه جلسه اشاره به تحلیل دقیق راه توده درباره اوضاع ایران و بویژه انتخابات ریاست جمهوری داشتند، در خود جلسه با دقتی محسوس سکوت را در این باره مراعات کردند و هیچ اشاره‌ای به آن نکردند. این امر برای شرکت‌کنندگان در جلسه که اکثریت قریب به اتقای آنها، از موضع‌گیری‌های "راه توده" و سازمان و دیگر سازمان‌های چپ و مطالب منتشر شده پیرامون انتخابات اخیر با اطلاع بودند، آنگذر محسوس بود، که پس از پایان جلسه و در بحث‌های خصوصی و چند نفره، اغلب اشاره به این سکوت و سانسور کرده و نسبت به این ناهقی انتقاد داشتند!